RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 85.813 van 3 maart 2000
in de zaak A. 87.075/VII-19.550.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Chr. CALEWAERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Charleroisesteenweg 70, bus 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bosnische nationaliteit, op 1 oktober 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van, enerzijds, de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 augustus 1999 houdende verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van, anderzijds, het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 19 augustus 1999, aan verzoeker ter kennis gebracht op 19 augustus 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van Advocaat D. FREJLICH die, loco Advocaat Chr. CALEWAERT verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 12 augustus 1999 een beslissing neemt waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker wordt verworpen; dat deze beslissing op 19 augustus 1999 aan verzoeker wordt ter kennis gebracht samen met een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van dezelfde datum;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, betreft, luidens artikel 8, 5/ van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kan aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat deze bepaling zo dient te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat; dat het de Raad van State immers moet mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartij moet mogelijk zijn, om zich tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij gegevens dient aan te voeren die, enerzijds, wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die, anderzijds, wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van dit nadeel; dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift tot schorsing, duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan; dat indien de verzoekende partij hierin te kort schiet, bijvoorbeeld door zich in het

schorsingsverzoek te beperken tot algemeenheden, dit euvel in een verder stadium van de procedure niet meer kan worden rechtgezet; dat het immers niet is toegestaan in latere "memories" of "conclusies" het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te concretiseren dat in het schorsingsverzoek op algemene wijze werd aangevoerd; dat met die achteraf aangevoerde gegevens geen rekening kan worden gehouden; dat vage en algemene beweringen of al te summiere uiteenzettingen niet kunnen leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat een groot deel van de rechtspraak van de Raad van State op goede gronden eist dat de verzoekende partij zeer concrete gegevens moet aanvoeren die het door haar omschreven moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen; dat samengevat de rechtspraak van de Raad van State aanneemt dat de verzoekende partij dient aan te tonen welk persoonlijk of specifiek nadeel zij ondergaat; dat het nadeel dient geconcretiseerd te zijn, dat een nadeel van algemene aard niet volstaat, omdat er een geïndividualiseerd verband dient te bestaan tussen de verzoekende partij en het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, de verzoekende partij het volgende betoogt :

> "De onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissingen zou met zich meebrengen dat verzoeker het grondgebied zou dienen te verlaten waardoor de integratie van verzoeker en van zijn familie op een bruuske wijze zou gestopt worden.
> Dit kan vanzelfsprekend een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel veroorzaken, in het bijzonder omwille van de traumatismen die er kunnen uit volgen en de kosten die een latere terugkeer en een re-installatie in België met zich zou meebrengen.";

Overwegende dat een dergelijke uiteenzetting niet beantwoordt aan de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals wettelijk omschreven en

geconcretiseerd in de motieven van huidig arrest; dat de verzoekende partij immers het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantoont met concrete gegevens; dat zij niet bewijst waarin de uitvoering van de bestreden beslissingen voor haar een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan inhouden; dat verzoeker er zich diende van bewust te zijn dat zijn verblijf tijdens de duur van de procedure tot het verkrijgen van de status van vluchteling precair was; dat een onderbreking van het integratieproces van verzoeker in de Belgische samenleving tijdens zulk verblijf, bezwaarlijk als het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd; dat verzoeker verder aanvoert dat de kosten die een latere terugkeer en een reïnstallatie in België met zich zouden meebrengen, een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zouden veroorzaken; dat een dergelijk nadeel van louter pecuniaire aard is en bijgevolg in principe herstelbaar;

2.3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**